

debitum exigatur, &c. e. de appell. ex cujus text. verbis ibi mox debitum exigatur, &c. clarè apparet sublata esse, & exclusam appellationem. Ista namque dictiones (mox, statim, protinus, incontinenti, illico, confestim) sine ulla iudificatione, & sine ulla procraftinatione, & quelibet harum excludit appellationem, quia sunt verba, quae desiderant celeritatem, Ruginel. in tract. de appell. §. 9. gl. 2. quest. 18. n. 49. per ut. quem sequitur Sigismund. Scaccia de appell. q. 16. limit. 1. n. 59. de quo dixi latè 2. part. cap. 8. à n. 124. cum seqq. si con-
 88 *tr. eod. tit. ibi, rector provinciae animadverterit, res iudicatas exequi curabit, & l. fin. §. illud, ibi & sententiam contra eum latam in suo robore durare, & ad effectum perducit, tamquam si ab initio minime fuerit provocatum, &c. de tempor. appell.*
 90 Quae quidem verba pariter appellationem excludunt, si credimus Ruginello in tractatu de appell. §. 2. gl. 2. n. 2. ver. igitur. Sigism. Scacc. in eodem tractatu de appellat. quest. 16. limit. 1. sub n. 28. & 29. & idem Ruginel. §. 9. gl. 2. n. 4. Contar. in l. unica, in notab. n. 18. cum seqq. usque ad n. 25. C. si de momen. Anguil. conj. 86. de tribus. n. 7. lib. 1. ff. in cons. 187. circa primum n. 23. lib. 2. dum affirmant, quod per haec verba in dispositione prolata (sententia firma maneat, & executioni inhiatur) vel etiam per haec altera (sententia fortitatur effectum suum) censeri appellationem sublata, quoad suspensivum, videndus etiam Joseph. Lud. decij. Perus. 20. consil. 18. & n. 20. & est text. in l. unica C. si de momen. post. de quibus nos latius diximus 2. p. cap. 8. n. 204. cum multis seqq.
 92 Maxime ex dictis videtur sublata appellatio, cum per desertionem sententia transit in rem iudicatam, quae executionem duntaxat expectat, l. post rem iudicat. ff. de re iud. à qua non appellari iura clamant, l. ab execut. C. quorum appel. non recipi. ab executore, ff. de appell. dicimus infra latè 4. p. maxime cum fingat lex ab initio non fuisse appellatum, text. in cap. dilectus in fin. ibi, cuius sententia transit in rem iudicatam, cum intra decem dies non fuerit legitima provocazione suspensa, de electione, text. in c. quoad consultationem, de sent. & re iud. ubi quod cum post decem dierum spatium in autoritate rei transferit iudicatae, &c. facit etiam text. in d. elem. sicut de appell. probatur etiam in text. eleganti in c. personas 4. in ord. de appell. ibi, ex
 94 tunc iudicio suo super iis quae in quaestione vertuntur, sine contradictione aliqua stare, compellas, &c. & quando in aliquo casu à iure removeatur contradictio, appellatio etiam remota censetur, Gonzal. de alternat. gl. 9. in annot. sub n. 218. Decius in d. c. personas, in 4. notab. Lancel. Robert. de attent. 2. p. c. 12. limit. 8. n. 4. & nos supra hac 3. p. c. 11. n. 39. & 2. p. c. 8. à n. 107.
 95 Quod probant Doctores, & ego ex hoc text. qui ponit duos casus diversos. Primo casu dicit: sine contradictione aliqua stare compellas, &c. & in secundo autem dixit ex tunc sententiae suae (sicut de alio casu diximus) appellatio remota parere constringas, &c. cum nihil in alio casu de appellationis remotione dixerit, sed de contradictione duntaxat, & tamen se ipsum Pontifex declarat, ut illa verba contradictione remota intelligantur: idemque operentur, quod & appel-

latione remota, cum nulla sit major contradictio quam appellatio, supra dixi n. 33.

Denique probatur haec pars ex text. in c. cum sit Ro. 96. mana §. de appell. ibi, intra quod si is, qui appellaverit, causam appellationis non fuerit prosequutus, tenebit sententiam, si post sententiam appellaverit, & causa sua cecidisse videtur, nec amplius super eodem negotio audietur appellans, &c. nam regulariter verum est quod qui terminum sibi ad aliquid faciendum praefixum la-
 97 bi permittit, censetur renuntiare, & non potest, nec agendo, nec expediendo audiri, tradit Joan. Cephal. consil. 201. n. 4. l. 2. & consil. 202. n. 18. eod. lib. 2. Castiador. dec. 4. in attent. n. 3. de dilatio. Vestr. in prax. Romanae Curiae lib. 8. cap. 4. n. 21. Annot. ad Regid. n. 108. sed ubi à iure aliqua causa denegatur audientia, appellatio etiam denegata censetur, latissime diximus & post plurimos probavimus supra 2. p. cap. 8. à prin. usque ad fin. ergo evidenter sequitur in nostro casu, cum super desertione, & causa princeps denegatur audientia, appellatio remota intelligatur.

Uno fundamento voluit hanc nostram opinionem 99 comprobare Amad. Rodrig. in d. c. 1. nempes quod cum hodie ex Concil. Trident. sess. 24. de reform. cap. 20. & concl. 13. c. 1. sit prohibita appellatio ab interlocutoria sententia, nisi ab ea quae contineat damnum irreparabile, & sic arguit ille, cum sententia super desertione sit interlocutoria, ergo non potest appellari. Sed miror tanti viri non attendentis, quod Trid. in d. locis per-
 100 miserit appellationem ab interlocutoria, vim diffinitivam habente, prout illa lata super desertione est, ut probant Philip. Fran. in c. ex ratione de appell. Lanfran. in c. quoniam contra n. 114. de probat. & plurimos citavi-
 102 mus suo loco, & quod habeat etiam damnum irreparabile, dubitavit nemo, sicut aliam sententiam diffinitivam post se non expectet, per eujus appellationem possit reparari, & ita defende hanc opinionem nostram ex supra dictis fundamentis, à nobis considerata, quibus speciales rationes excludendae appellationis hoc consideravimus casu.

Circa materiam autem desertionis, quemadmodum 103 sententia, cuius sit appellatio deserta, executioni sit mandanda, quid ab interlocutoria, & quid à diffinitiva, quid in iudice delegato, quid in ordinario, quid ubi adest impedimentum, & quemadmodum id constare debeat, & quemadmodum desertio debeat apparere, & quid quando est lapsus terminus juris, sive iudicis, & quid si commissio fuit expedita licet non praesentata, & de pluribus difficultatibus materiam desertionis spectantibus (quas nos omittimus; quia non pertinet) vide latè & essatim per Lancelot. Robert. de attent. 2. p. cap. 12. ampliat. 1. per totum, & quis iudicium, an superior, an inferior teneatur super desertione cognoscere, & de ea, sive tacite, sive expresse pronuntiare, distinctè & sigillatim, illative varios casus congestit post Lancel. & alios. Scaccia de appell. quest. 11. art. 5. per totum, n. 148. cum pluribus seqq. fol. 141. & an iudi-
 104 ci à quo, an iudici ad quem pertineat, rem iudicatam exequi, & executoriales expedire, vide eundem post alios plures casus distinguentem, in eadem quest. 11. art. 7. per totum, à n. 162. usque ad n. 138.

TRACTATUS DE REGIA PROTECTIONE VI OPPRESSORUM APPELLANTIUM. PARS QUARTA.

Qua continentur capita circa violentias attingentes executoriales executores,
& eorum excessus.

*****

CAPUT I.

A praecocepto, & expeditione executorialium; quidve in ea potissimum sit servandum: seu etiam ab earum commissione facta executori; an, & quando non deferens appellationi emissa vim commississe dicitur.

SUMMARIUM.

- 1 Auctor non trahat materiam executionis, sed duntaxat appellationis ab ea, nempe quando adest excessus.
- 2 Excessus executionis materia subtilis difficillima, & indigesta est, & utriusque fori tribunalibus frequens.
- 3 Executionis tractatus qui cadere.
- 4 Deus optimus maximus contra Adam statim executoriam sententiam misit.
- 5 Sententia translata in rem iudicatam, vel aliis duobus conformibus mittitur executioni.
- 6 Sententia in rem iudicatam transit ob non emissam appellationem intra terminum, vel ob eam desertam.
- 7 In executione eius sententia privilegiata, cuius appellatio caret suspensivo effectu, cadere solet excessus, & per consequens appellatio.
- 8 Nihil prodesse sententiae & iudicia, si non esset qui ea executioni mandet.
- 9 Appellationi ab expeditione executorialium virtute rei iudicatae an sit deferendum. Opinionem affirmativam scilicet, esse deferendum, qui tenuerit, ibid.
- 10 A praecocepto de exequendo tam sententiam quam instrumenta quarentiati, esse licitam appellationem, qui affirmant.
- 11 Ab expeditione executorialium & praecocepto de exequendo tam rem iudicatam, quam instrumenta, &c. non esse licitam appellationem, ut certior opinio resolvitur.
- 12 Executio rei iudicatae & instrumenti quarentiati equiparantur à iure.
- 13 De executione sententiae ad executionem instrumenti quarentiati, licitum est arguere.
- 14 Ab executorialium expeditione, & praecocepto de exequendo vigore rei iudicatae appellationi non esse deferendum, omnium serè concors est sententia.
- 15 Ab expeditione executorialium vigore trium conformium non esse licitam appellationem, citra dubium est.
- 16 Ab executione appellationi emissa iudex non deferens, vim non faciet.

Salgado de Protect. Reg.

- 17 Executorialium expeditio plus non gravat, & ideo non appellatur.
- 18 Executio dicitur de appendicibus.
- 19 Executorialium expeditio est par executionis, & ipsius atque sententiae declaratio.
- 20 Pronuntiatio de exequendo dicitur executio, licet non mera.
- 21 Executio si sit una sententia alterius, si non potest appellari à prima, pariter nec à secunda illius executionis.
- 22 Executorialium expeditio, & decretum de exequendo fit in executione rei iudicatae.
- 23 Ab executione non appellatur, quia plus quam sententia non gravat, ita nec ab expeditione executorialium, quia plus quam ipsa executio non gravat.
- 24 Ab interlocutoria de admittendis articulis si non est appellatum, nec poterit postea appellari ab ipsa actuali admissione, & de ratione.
- 25 Executor mandatum implens non est qui gravat, sed mandans.
- 26 A sententia, qua quis non gravatur, non appellatur.
- 27 Appellans ab executione rei iudicatae praesupponit, antecedentem validam, & negat consequens, scilicet, executionem, & ideo nihil agit.
- 28 Executio inducta est, ut lites consequantur finem, nec immortales reddantur.
- 29 Finem nunquam assequerentur lites, si ab executorialium expeditione daretur appellatio.
- 30 Prohibito uno, prohibetur omne, per quod pervenitur ad illud.
- 31 Ab expeditione executorialium appellatio admittitur, si rationabilem causam habeat expressam.
- 32 Executorialium expeditio ante rem iudicatam, & intra terminum ad appellandum, appellationem suspensivam recipit.
- 33 Sententia de exequendo est executio, & sic non facienda ante rem iudicatam, & intra terminum ad licitè appellandum.
- 34 Executori dato ad exequendam sententiam legitima appellatione suspensam, non est permitienda executio.
- 35 Executorialium expeditio continens novum aliud gravamen ultra rem iudicatam, admittit appellationem suspensivam.
- 36 Executorialium expeditio decreta contra alium in rem iudicata non comprehensum, recipit appellationem.
- 37 & 42. Executorialium expeditio facta parte non citata admittit appellationem.
- 38 Executorialium expeditio, ut per appellationem suspendatur, debet rationabilis causa in scriptis exprimi.
- 39 Executoriales sunt quoddam instrumentum à Notario confectum.

T t confectum

